

sindssyge ikke bør opholde sig i kriminalforsorgens institutioner. Hvis en indsat er eller bliver sindssyg, skal vedkommende derfor snarest - frivilligt eller efter reglerne om tvangsendlæggelse - indlægges på den almindelige psykiatriske afdeling, der har modtageforpligtelsen. I de sjældne tilfælde, hvor der er grundlag for at udstede farlighedsdekret, overflyttes den indsatte til Sikringsafdelingen, som er knyttet til amtshospitalet i Nykøbing Sjælland, jf. psykiatrilovens § 40.

Anstalten ved Herstedvester skal efter sin funktion ikke sjældent observere, foretage diagnostisk afklaring af og behandle indsatte, der viser sig at være psykotiske varigt eller i perioder. Sådanne personer skal som udgangspunkt snarest søges indlagt på almindeligt psykiatrisk sygehus med henblik på behandling, herunder om nødvendigt tvangsbehandling.

Blandt anstaltens indsatte kan der i sjældne tilfælde forekomme psykotiske, forbigående ekstraordinært farlige personer, der - netop fordi tilstanden er forbigående og svingende - ikke opfylder kriterierne i psykiatrilovens § 40 for afsigelse af farlighedsdekret. De pågældende kan imidlertid som følge af den ekstreme farlighed ej heller forsvarligt overføres til eller opholde sig i almindelig lukket psykiatrisk afdeling.

I sådanne tilfælde bør der efter arbejdsgruppens opfattelse i overensstemmelse med hidtidig praksis være mulighed for, at tvangsbehandling i en kortere periode kan foregå i Anstalten ved Herstedvester. Det er en forudsætning, at psykiatrilovens betingelser for tvangsbehandling er opfyldt. Den indsatte skal overføres, eventuelt tvangsendlægges, på almindelig psykiatrisk afdeling, når den pågældendes farlighed ikke længere er til hinder herfor. Hvis farligheden består trods en kort behandlingsperiode, må det afprøves, om den pågældende på dette tidspunkt opfylder kravene i psykiatrilovens § 40 og således kan overføres til Sikringsafdelingen.

Godkendelse af tvangsbehandling i anstalten kan opfattes som en principiel accept af, at sindssyge har ophold og behandles i et fængsel. En sådan godkendelse kan også føre til, at overførsel af sindssyge indsatte til psykiatrisk hospital vanskeliggøres, idet Anstalten ved Herstedvester bliver bedre rustet til selv at klare behandlingen.

Arbejdsgruppen har imidlertid fundet det utvivlsomt, at den praksis, der har udviklet sig i anstalten, dækker et nødvendigt behov for i et meget begrænset antal tilfælde at kunne tvangsbehandle indsatte i en ganske kort periode. Alternativet hertil ville være en ændring af reglerne i psykiatrilovens § 40 for indlæggelse af ekstraordinært farlige personer på Sikringsafdelingen, således at overførsel er mulig ved kortvarige

og ikke blot ved de vedvarende mere kvalificerede og konkrete farlighedstilstande. En sådan ændring af § 40 indebærer, at den berørte person hyppigt skal overføres mellem anstalten og Sikringsafdelingen, hvilket ikke kan anses for ønskeligt for den pågældende.

På den baggrund foreslår arbejdsgruppen, at man opretholder muligheden for tvangsbehandling i det ovennævnte meget begrænsede omfang af forbigående ekstraordinært farlige sindssyge, der, fordi tilstanden er forbigående og svingende, ikke opfylder betingelserne i psykiatrilovens § 40.

Arbejdsgruppen lægger afgørende vægt på, at den hidtidige særdeles restriktive praksis med hensyn til anvendelse af tvangsbehandling videreføres, og at behandlingsperioden er den kortest mulige. Indtil spørgsmålet afklares i forbindelse med straffuldbyrdesloven, foreslår arbejdsgruppen, at der midlertidigt fastsættes en ordning, hvorefter psykiatrilovens regler i videst muligt omfang finder anvendelse på tvangsbehandling i Anstalten ved Herstedvester. Arbejdsgruppen forudsætter, at der tilvejebringes den fornødne læge- og sygeplejedækning i anstalten i tilfælde af tvangsbehandling, dvs. fast sygeplejevagt og læge, der kan tilkaldes døgnet rundt.

5.6.11.2. *Straffelovrådets forslag*

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 180-181, 655, jf. § 43 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 709-710, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 107-108, jf. § 45 i rådets lovudkast, og s. 213-215.

Straffelovrådet kan i lighed med arbejdsgruppen tiltræde Sundhedsudvalgets hovedsynspunkt, hvorefter indsatte i sundhedsmæssig henseende så vidt muligt skal sidestilles med andre borgere i samfundet. Dette hovedsynspunkt har allerede fundet udtryk i § 4 i rådets lovudkast, hvorefter en person under fuldbyrdelsen af straf ikke må pålægges andre begrænsninger i tilværelsen end sådanne, der er fastsat ved lov eller er en følge af selve straffen, jf. herved pkt. 4.2.2. ovenfor.

Rådet er endvidere enig i, at en bestemmelse om de indsattes ret til sundhedsmæssig bistand bør optages i straffuldbyrdesloven, og at de nærmere regler herom bør fastsættes administrativt i medfør af en myndigelse i loven.

Rådet kan også tiltræde, at der i straffuldbyrdesloven sker en regulering af adgangen til at tvangsbehandle i Anstalten ved Herstedvester. Rådet forudsætter i den forbindelse, at den nuværende praksis, hvor-